

Самъ по себе си, животътъ е хармониченъ. Сжщото нѣщо може да се каже и за човѣка. По първично естество, по произходъ, човѣкъ е хармонично създаденъ, но благодарение на отклоняванията въ неговия дългъ животъ, той е изкривилъ нѣщо въ себе си. И сега, за да се изправи, човѣкъ трѣбва съзнателно да работи върху себе си, да се превъзпита. Не е лесно да се възпита една душа. Не е лесно да накарате човѣка да вѣрва въ Бога. Много методи има днесъ, които могатъ да помогнатъ на човѣка да се самовъзпита, да познае Бога и да намѣри истината. Това сж музиката, религията, науката, поезията, философията и т. н. Не намѣри ли истината, човѣкъ ще се качва и ще слиза, ще го въздигатъ до небеса и ще го свалятъ до земята, и въ края на краищата ще види, че нищо не е постигналъ. Който се е домогналъ до истината, той е живъ и на този, и на онзи свѣтъ. Той не се нуждае отъ паметникъ, защото самъ е паметникъ на своето име. И като замине за онзи свѣтъ, той пакъ се движи между хората, между своитѣ познати, но инкогнито, преоблѣченъ, дегизиранъ, никой да не го познае.— Възможно ли е това?— Не само че е възможно, но това е фактъ. Свѣтлината, въ която живѣя, включва това нѣщо. Не е важно да доказвамъ това; за мене е важно да изявя доброто въ живота, да видятъ хората, че доброто сжществува въ свѣта. Който се оплаква, че е сиромашъ, че нѣма добри хора, които могатъ да му помагатъ, нека продаде сиромашията си на мене. Азъ съмъ готовъ да я купя. — Какъ ще я продамъ? Тя не се хваща. — Щомъ не се хваща, щомъ не е реална, какъ можешъ да се оплаквашъ отъ нея? Другъ се оплаква отъ болестята си. — Продай ми твоята болестъ. Азъ съмъ готовъ да я купя. Щомъ се оплаквате отъ сиромашия, отъ болести, направете опитъ да ги хванете и да ги продадете. Ето и Христосъ ходѣше рамо до рамо съ сиромашията, но Той не се оплакваше отъ нея. За да насърдчи хората, геройски да носятъ сиромашията, Той казваше: „Синъ човѣчески нѣма кжде глава да подслони“. Христосъ бѣше силенъ човѣкъ, твърдо понасяше изпитанията и страданията.

Какво правятъ съвременнитѣ религиозни и духовни хора? Като дойдатъ до единъ кръстопѣтъ въ живота си, тѣ казватъ: Толкова години вече, какъ служимъ